

Lieve familie, vrienden en belangstellenden.

Het is alweer even geleden sinds onze vorige en eerste nieuwsbrief en inmiddels hebben we een behoorlijke update.

Deze nieuwsbrief staat dan ook in het teken van onze ervaringen gedurende onze periode in Brazilië en de planning voor de toekomst.

De reis.

Vrijdag 3 mei zijn wij van huis vertrokken, op weg naar Schiphol met de trein.

Het liep allemaal best voorspoedig en voordat we het wisten zaten we het in vliegtuig richting Rio de Janeiro GIG.

De reis zelf was vermoeiend, we konden allebei de slaap niet vatten terwijl het een 11 uur en 50 minuten durende vlucht was. Een voordeel van niet kunnen slapen is dat we wel veel gesprekken hebben kunnen voeren met diverse mensen. Op die manier konden we getuigen van het werk wat we daar gingen doen. Een stewardess met wie we het meeste gesproken hebben was erg verwonderd en onder de indruk over ons verhaal. Tijdens de hele vliegreis werden we door haar verwend met nog een extra stukje pizza of een extra toetje. Ze hadden ons zelfs een sapje met vers fruit gegeven die eigenlijk bedoeld was voor het personeel zelf. We werden erg goed verzorgd.

Toen het vliegtuig geland was en we uit het vliegtuig stapten keken we elkaar aan en zeiden we tegen elkaar: "we zijn weer thuis." Het gevoel van thuiskomen kwam in ons hart.

Nu was het tijd om de koffer weer op te halen en om naar de aankomsthal te lopen. De koffer hadden we direct al te pakken en zo liepen we naar de aankomsthal. Daar aangekomen zagen we Wim en Daniëlle maar ook een ander Nederlands echtpaar, Dick en Anita, die in hetzelfde vliegtuig weer naar Nederland gingen om op verlof te gaan. Dick en Anita werken ook op het verslavingscentrum en in de periode dat zij in Nederland zijn, mochten wij in hun huis wonen.

Op weg naar de uitgang en de auto, want de reis is nog niet voorbij. Een ruim 5 uur durende autorit stond ons op te wachten. We waren erg moe maar nog even volhouden en dan mogen we heerlijk uitrusten.

Na ruim 5 uur waren we dan eindelijk aangekomen in Ritópolis en ons huis waar we in mochten vertoeven gedurende drie weken.

We kwamen ongeveer om 02:30 uur s' nachts aan, erg moe maar wel blij, want we zijn veilig aangekomen.

Agua Viva.

We hebben uitgebreid meegekeken bij Agua Viva in Ritópolis waar de opvang is voor verslaafden die daar vanaf willen komen. In de praktijk betekende dit de verschillende activiteiten bijwonen. Zo hebben we bij groepssessies gezeten, onder anderen met de psycholoog. Meegekeken met kunst therapie en het maken van een zelfexpressie. We hebben ons aangesloten bij studies die bedoeld zijn om een correcte houding aan te leren voor de terugkomst in de maatschappij. Ook hebben we muzieksessies bijgewoond.

We mochten elke dag op het centrum mee lunchen en vrij rondkijken op de gehele basis. Uiteraard hebben we daar ook dankbaar gebruik van gemaakt. Zo is er een groentetuin waar veel ingrediënten van in de eigen keukens worden gebruikt. Ook worden er kippen gehouden en is er recent een nieuw grasveld aangelegd.

Op deze manier hebben we een breed beeld gekregen bij wat het project inhoudt en wat de cliënten doen en leren.

Prados de eerste ontmoeting.

Op het moment is Agua Viva bezig met het opstarten van een nieuwe vestiging in de stad Prados (ongeveer 40 minuten van Ritópolis vandaan). Deze vestiging zal als doel hebben om verslaafde vrouwen op te vangen, iets dat verder in de regio nauwelijks te vinden is. Verslavingshulp voor mannen is gebruikelijker, maar voor de vrouwen is er maar weinig hulp terwijl hier wel behoefte aan is.

De eerste keer dat we op de locatie aanwezig waren werden we direct verliefd op het landgoed en de gebouwen die daar staan. Wel zagen we dat er veel achterstallig onderhoud was. Dit was het begin van een proces dat wij als strijd hebben ervaren, in ons denken, maar ook op andere gebieden. We raakten in verwarring en begonnen te twifelen aan diverse zaken, onzekerheid sloeg toe en heeft ons terug naar onze basis gedrongen.

De bewuste wandeling.

Aan het einde van de eerste week stond op zaterdag een wandeling op de planning. Joyce keek hier van te voren tegenop omdat het om een wandeling van tenminste anderhalf uur zou gaan door de bergen. We hebben echter enorm genoten van de omgeving, het uitzicht en de mensen met wie we op pad waren. Met de eindstreep in zicht werd Johan overmoedig en daagde de kinderen uit tot een wedstrijdje bergop.

Na een stap of tien begon hij verder te strompelen en was er duidelijk iets niet goed. Hij ervaarde op dat moment een enorme klap in zijn kuit en direct ook pijn, gewoon lopen lukte niet meer. Deze actie heeft grote gevolgen gehad voor het vervolg van de tijd in Ritópolis, het betekende namelijk dat Joyce verantwoordelijk werd voor onder andere het doen van de boodschappen (dat moest namelijk te voet) en dat we afhankelijk werden van vervoer met de auto. Een stempel werd gedrukt op de reis.

De laatste week.

In de laatste week zijn we terug gegaan naar Santa Bárbara do Tugúrio waar we ook te gast waren in 2017. Het was een plezierig herzien van elkaar en we hebben wederom genoten van een geweldige gastvrijheid. Wim en Danielle hebben ons daar naartoe gebracht en hebben ook kennis gemaakt met de familie Jonker. Ook hebben ze een rondleiding gehad in het kinderdagverblijf en de kerk. In deze periode mochten we ook tot zegen zijn voor de diverse evangelische gemeenten onder leiding van familie Jonker. Wat een warme contacten hebben we nu al in dit geweldige land.

De toekomst in beeld.

Het is altijd gewaagd om over de toekomst te schrijven, maar in dit geval willen we wel graag delen wat op ons hart is. Het werken met verslaafden is op ons hart gelegd en zo ook Brazilië. Johan heeft na lange tijd eindelijk toegegeven aan het verlangen van zijn hart en is psychologie gaan studeren. Joyce heeft een vernieuwd verlangen om mensen te helpen, te trainen in groente tuin, dieren en andere praktische zaken. Al deze zaken komen samen in het project Agua Viva.

We hebben dan ook besloten om ons te richten op emigratie. Dit betekent dat we in de komende tijd ons gaan richten op alles wat nodig is voor dat doel. In de eerste plaats het maken van een tijdsplanning, het delen van ons verlangen en onze visie met als doel om een sterke achterban te creëren die voor ons kan bidden en ons wil steunen. Het leren van de taal en meer van de cultuur van Brazilië. Voor Johan betekent het ook zich richten op de studie met name de activiteiten die absoluut in Nederland gedaan moeten worden. Ook hebben we tijd nodig voor het verzamelen van financiële middelen. Emigreren betekent ook investeren in een nieuw leven. Wij hopen op uw steun en toewijding voor deze spannende toekomst. Het plan dat op dit moment bekend is maakt ons enorm enthousiast. We zouden gaan werken in het opvanghuis voor vrouwen en al naar gelang de ontwikkelingen steeds meer verantwoordelijkheid op ons gaan nemen. Voor Johan ligt er ook een intensieve taak in de psychologische hulp bij Agua Viva. De psychologische hulp die aangeboden wordt is door een afgestudeerde braziliaanse psycholoog en dat zal zo blijven, maar Johan zal hierin kunnen gaan ondersteunen.

Gebedspunten.

- **Graag gebed voor de taalstudie.**
Om de mensen goed te kunnen dienen is de taal spreken onmisbaar.
- **Graag gebed voor begrip bij de opleider, voor motivatie bij Johan en voor een soepel verloop.**
Johan is nog druk met zijn opleiding Toegepaste Psychologie en moet daarvoor in overleg met de opleider om te kijken wat de mogelijkheden zijn (studeren op afstand). Hiervoor is het noodzakelijk dat zoveel mogelijk modules al in Nederland afgerond kunnen worden.
- **Graag gebed voor het opbouwen van een achterban.**
Voor een gezonde en vruchtbare tijd is het noodzakelijk dat we een goede en betrouwbare achterban hebben. Voor gebedsondersteuning en financiën.
- **Graag gebed voor het maken van tijdsplanning.**
Om het voor iedereen duidelijk te maken wat er komen gaat is een tijdsplanning nodig. Dit voor onszelf om op de juiste tijd zaken te verkopen en te regelen, maar ook voor Agua Viva zodat ze weten waar ze rekening mee kunnen houden. Wij richten ons op 1,5 tot 2 jaar.
- **Graag gebed voor het huwelijk van Joyce en Johan.**
Joyce en Johan gaan dit avontuur samen aan en daarbij is het nodig dat ze een goed team zijn, op elkaar ingespeeld, hecht en een eenheid.
- **Graag gebed voor persoonlijke groei.**
Zowel Joyce als Johan willen in deze voorbereidingstijd zo veel mogelijk leren met betrekking tot het werk in Brazilië.
- **Graag gebed voor het visum Brazilië.**
Vorige keer is het visum een struikelblok gebleken.
- **Graag gebed voor financiën.**
Door het verkoop van onze woning in 2018 is er helaas een restschuld overgebleven. Ons doel is om de overgebleven schuld af te lossen en om een startkapitaal mee te nemen naar Brazilië.